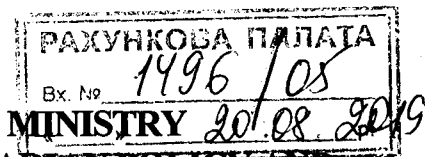

**МІНІСТЕРСТВО
АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА
ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ**

Мінагрополітики
вул. Хрещатик, 24, м. Київ, 01001
тел. 226-25-39, факс 278-76-02
web: www.minagro.gov.ua
код ЄДРПОУ 37471967
e-mail: info@minagro.gov.ua

**OF AGRARIAN POLICY AND
FOOD OF UKRAINE**

Minagropolicy
24, Khreshchatyk str., Kyiv 01001
tel. +380-44/226-25-39
fax +380-44/278-76-02
web: www.minagro.gov.ua
e-mail: info@minagro.gov.ua

19.08.2019 № 37-21-7/17364

На № _____ від _____

Рахункова палата

Щодо зауважень до звіту

У доповнення до листів від 12.08.2019 № 37-21-7/17122 та від 16.08.2019 № 37-21-7/17339 Мінагрополітики надає свої зауваження до проекту звіту Рахункової палати за результатами проведеного аудиту ефективності використання коштів державного бюджету, спрямованих на надання державної підтримки агропромислому комплексу, що проводився з 23 квітня по 19 липня 2019 року.

1. Щодо законодавчого обмеження розміру виплат

Законом України «Про державну підтримку сільського господарства України» (далі – Закон про підтримку) визначені основи державної політики у бюджетній, кредитній, цінній, регуляторній та інших сферах державного управління щодо стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції та розвитку аграрного ринку, а також забезпечення продовольчої безпеки населення.

Тобто, Законом про підтримку передбачені різні види (інструменти) державної підтримки, які є відмінними за джерелами фінансування, рівнями підтримки (державна, регіональна), за об'єктами впливу (ціни окремих видів сільськогосподарської продукції, сільськогосподарське страхування, пільгове кредитування та оподаткування, виробники продукції, експортери та імпортери продукції), за формами підтримки (прямі, умовно-прямі та непрямі), за термінами реалізації (коротко-, середньо-, довгострокова).

Уряд (Мінагрополітики) формуючи політику державної підтримки на відповідний бюджетний період керується показниками стану галузі та визначає пріоритетні напрями її розвитку, обираючи ті чи інші інструменти (види) передбачені чинним законодавством.

Так, зокрема, у 2018 році постановою Уряду від 07.02.2018 № 107 був затверджений Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для підтримки галузі тваринництва (далі – порядок №107). Головною метою державної підтримки було забезпечити розвиток галузі тваринництва,

стабілізацію поголів'я худоби та поліпшення її генетичного потенціалу.

Підґрунтям для здійснення такої державної підтримки стали пункт 13.1. статті 13, пункт 15.3. статті 15 та пункт 17².3. статті 17² Закону про підтримку. Таким чином, відповідно до норм Порядку державна підтримка надавалась шляхом здешевлення кредитів, виплати спеціальної бюджетної дотації та часткового відшкодування вартості визначених Законом об'єктів.

Порядком не передбачено здійснення державної підтримки у вигляді виплати бюджетної дотації для розвитку сільськогосподарських товаровиробників та стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції, механізм якої визначений статтею 16¹ Закону про підтримку.

Відповідно до пункту 16¹.1 статті 16¹ Закону про підтримку сільськогосподарський товаровиробник, основною діяльністю якого є постачання сільськогосподарських товарів, вироблених ним на власних або орендованих основних засобах, причому питома вага вартості сільськогосподарських товарів становить не менше 75 відсотків вартості всіх товарів, поставлених ним протягом попередніх 12 послідовних звітних податкових періодів сукупно (далі - сільськогосподарський товаровиробник), який здійснює види діяльності, визначені пунктом 16-1.3 цієї статті, має право на бюджетну дотацію для розвитку сільськогосподарських товаровиробників та стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції (далі - бюджетна дотація) після його внесення контролюючим органом до Реєстру отримувачів бюджетної дотації.

Підпунктом 19¹.1.9¹ пункту 19¹.1 статті 19¹ Податкового кодексу України функції з формування та ведення Реєстру отримувачів бюджетної дотації покладено на центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику.

Сільськогосподарський товаровиробник, внесений до Реєстру отримувачів бюджетної дотації, щомісячно подає контролюючому органу додаток до податкової декларації з податку на додану вартість, передбачений пунктом 51 підрозділу 2 розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України (далі - додаток до податкової декларації).

Згідно із пунктом 51 підрозділу 2 розділу XX "Перехідні положення" Податкового кодексу України з 1 січня 2017 року до 1 січня 2022 року платники - сільськогосподарські товаровиробники, внесені до Реєстру отримувачів бюджетної дотації відповідно до Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України", у порядку та строки, встановлені цим Кодексом, подають податкову декларацію з податку на додану вартість з додатком, у якому зазначають обсяг податкових зобов'язань з податку на додану вартість з постачання товарів за результатами діяльності за операціями, визначеними пунктом 16-1.3 статті 16-1 Закону України "Про державну підтримку сільського господарства України", розрахований за даними податкових накладних за відповідний звітний податковий період, зареєстрованих у Єдиному реєстрі податкових накладних, а також розрахунок питокої ваги вартості сільськогосподарських товарів, поставлених протягом

попередніх 12 послідовних звітних податкових періодів (місяців).

Відповідно до пункту 16¹.6 статті 16¹ Закону про підтримку:

За бюджетною програмою центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику, на підставі даних Реєстру отримувачів бюджетної дотації та інформації центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову та митну політику, органи, що здійснюють казначейське обслуговування бюджетних коштів, в автоматичному режимі здійснюють розподіл такої дотації між отримувачами.

З 1 січня 2018 року розподіл бюджетної дотації здійснюється у сумі не більше ніж 150 мільйонів гривень на одного сільськогосподарського товаровиробника на рік з урахуванням пов'язаних з таким товаровиробником осіб у значенні підпункту 14.1.159 пункту 14.1 статті 14 Податкового кодексу України.

Порядок розподілу бюджетної дотації для розвитку сільськогосподарських товаровиробників та стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції затверджується Кабінетом Міністрів України.

Виплата бюджетної дотації для розвитку сільськогосподарських товаровиробників та стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції (скорочено бюджетна дотація) здійснювалася за бюджетною програмою КПКВК 2801580 «Фінансова підтримка сільгосптоваровиробників».

Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для фінансової підтримки сільськогосподарських товаровиробників», затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 08.02.2017 № 77.

Порядок розподілу бюджетної дотації для розвитку сільськогосподарських товаровиробників та стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції у 2017 році, затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 08.02.2017 № 83.

Отже, вважаємо, що обмеження щодо розміру виплати бюджетної дотації, встановлені абзацом другим пункту 16¹.6 статті 16¹ Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України», застосовуються виключно для виплати бюджетної дотації для розвитку сільськогосподарських товаровиробників та стимулювання виробництва сільськогосподарської продукції, передбаченою статтею 16¹ Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України».

З огляду на зазначене, норма передбачена пунктом 16¹.6 статті 16¹ Закону України «Про державну підтримку сільського господарства України», щодо розміру виплати бюджетної дотації, не може бути поширена на інструменти державної підтримки, передбачені Порядком № 107.

2. Щодо нецільового використання коштів за КПКВК 2801350 «Державна підтримка розвитку хмелярства, закладення молодих садів, виноградників та ягідників і нагляд за ними» (далі – програма 2801350) у сумі 6649,0 тис. гривень за напрямом «Часткова компенсація витрат з будівництва холодильників з

регульованим газовим середовищем».

Відповідно до статті 119 Бюджетного кодексу України нецільовим використанням бюджетних коштів є їх витрачання на цілі, що не відповідають:

бюджетним призначенням, встановленим законом про Державний бюджет України (рішенням про місцевий бюджет);

Кошти спрямовані на державну підтримку розвитку хмелярства, закладення молодих садів, виноградників та ягідників і нагляд за ними (програма КПКВК 2801350 додаток №3 до Закону України «Про Державний бюджет України на 2018 рік»).

напрямам використання бюджетних коштів, визначеним у паспорті бюджетної програми (у разі застосування програмно-цільового методу у бюджетному процесі) або в порядку використання бюджетних коштів;

Кошти використані за напрямом будівництво холодильників з регульованим газовим середовищем та камер швидкого заморожування плодів і ягід, придбання ліній товарної обробки плодів, який передбачений як у паспорті бюджетної програми 2801350, так і у Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для розвитку виноградарства, садівництва і хмелярства, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 липня 2005 року № 587 (далі – Порядок № 587).

бюджетним асигнуванням (розпису бюджету, кошторису, плану використання бюджетних коштів).

Кошти спрямовані в межах асигнувань, встановлених для програми 2801350 розписом бюджету, кошторисом та планом використання бюджетних коштів.

Враховуючи зазначене, вважаємо, що видатки у сумі **6 649,0 тис. гривень**, що були спрямовані понад обсяг коштів, визначений за напрямом використання, не можуть вважатися як використані за нецільовим призначенням.

3. Щодо зловживань під час виплати ТОВ «Український волоський горіх» за програмою 2801350 бюджетних коштів у сумі 27 852,3 тис. гривень.

Принципи та методи ведення бухгалтерського обліку і складання фінансової звітності підприємствами визначаються національними положеннями (стандартами) бухгалтерського обліку (далі - П(С)БО).

Згідно пункту 10 П(С)БО 7 первісною вартістю основних засобів, що внесені до статутного капіталу підприємства, визнається погоджена засновниками (учасниками) підприємства їх справедлива вартість з урахуванням витрат, безпосередньо пов'язаних з доведенням основних засобів до стану, у якому вони придатні для використання із запланованою метою.

Таким чином, первісна вартість біологічних активів, визначена відповідно до вимог п. 10 П(С)БО 7 та отриманих/придбаних суб'єктом господарювання в якості внеску до статутного фонду/капіталу, є його витратами на дату такого отримання/придбання.

При цьому, терміни «отримання»/«придбання» нормами законодавчих

та нормативних актів, якими регулюється веденням бухгалтерського обліку, не розтлумачені.

Натомість в пп. 14.1.202 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України від приведення тлумачення терміну «продаж (реалізація) товарів» - будь-які операції, що здійснюються згідно з договорами купівлі-продажу, міни, поставки та іншими господарськими, цивільно-правовими договорами, які передбачають передачу прав власності на такі товари за плату або компенсацію незалежно від строків її надання.

Згідно статті 85 Господарського кодексу України та статті 115 Цивільного кодексу України власником майна, переданого господарському товариству його засновниками і учасниками в якості внеску до статутного фонду/капіталу, є таке господарське товариство.

Таким чином, внесок майна до статутного фонду/капіталу господарського товариства для його засновників/учасників є продажем (реалізацією) товарів, а відповідно, його отримання - придбанням для такого господарського товариства.

Крім того, згідно пп. 14.1.81 п. 14.1 статті 14 Податкового кодексу придбання корпоративних прав в обмін на кошти або майно є інвестицією.

Корпоративні права, згідно пп. 14.1.90 п. 14.1 статті 14 Податкового кодексу, п. 1 статті 167 Господарського кодексу, це права особи, частка якої визначається у статутному капіталі (майні) господарської організації.

У свою чергу інвестиції - господарські операції, які передбачають придбання основних засобів, нематеріальних активів, корпоративних прав та/або цінних паперів в обмін на кошти або майно,

Одним із видів інвестицій є прямі інвестиції – господарські операції, що передбачають внесення коштів або майна в обмін на корпоративні права, емітовані юридичною особою при їх розміщенні такою особою.

Як вбачається, операції по внесенню майна в обмін на корпоративні права, емітовані юридичною особою при їх розміщенні такою особою, відповідають терміну «продаж (реалізація) товарів», згідно пп.14.1.202 п. 14.1 статті 14 Податкового кодексу, тобто для засновників/учасників – є продажем, а для емітента корпоративних прав – придбанням.

Враховуючи вище викладене, при внесенні статутного фонду довгострокових біологічних активів, а саме саджанців волоського горіха для висадки молодого саду, у підприємства, згідно стандартів П(С)БУ-7 «Основні засоби», виникають витрати на придбання садивного матеріалу, які є підставою для застосування Порядку № 587.

Крім того, зазначаємо, що за інформацією ТОВ «Український волоський горіх», кримінальне впровадження № 12018100060005788 від 20.12.18 за ознаками правопорушення, передбаченого ч.1 ст. 364 КК України закрито у зв'язку з відсутністю у діянні складу кримінального правопорушення (копія постанови суду та висновок експертного дослідження додаються).

4. Щодо порушень при включенні до Переліку претендентів та виплати

компенсації за будівництво холодильників ТОВ «Агрокомплекс».

Як було зазначено вище, розгляд документів для включення до Переліку претендентів та отримання компенсації за напрямом будівництво холодильників здійснювався до 15 грудня з метою забезпечення рівних умов для фінансування будівництва холодильників всім суб'єктам господарювання.

При цьому, відповідно до вимог Порядку № 587 розгляд повного пакету документів суб'єктів господарювання для отримання компенсації за будівництво холодильників та здійснення відповідних розрахунків обсягів компенсації покладається виключно на відповідну комісію Мінагрополітики, і не підпадає під повноваження обласної комісії.

Під час здійснення аудиту ефективності використання коштів державного бюджету, спрямованих на надання державної підтримки агропромислового комплексу, представникам Рахункової палати України була надана довідка щодо розрахунку нормативу холодильника з РГС, в межах якого здійснюється компенсація витрат за КПКВК 2801350 (копія додається).

При цьому зазначаємо, що граничний обсяг компенсації ТОВ «Агрокомплекс», затверджений наказом Мінагрополітики від 22.11.2018 № 559, та розмір компенсації, визначений наказом Мінагрополітики від 20.12.2018 № 641, відповідає нормативам, у межах яких проводиться компенсація витрат на будівництво холодильників з регульованим газовим середовищем та ємністю від 500 тонн для зберігання столових сортів винограду та плодів власного виробництва, затвердженим наказом Мінагрополітики від 20.03.2018 № 151.

5. Щодо використання коштів державного бюджету у сумі 95 420,0 тис. гривень з порушенням норм чинного законодавства при визначенні претендентів та компенсації витрат суб'єктам господарювання за будівництво холодильників з регульованим газовим середовищем.

Згідно з пунктом 5 Порядку № 587 використання коштів, передбачених у державному бюджеті для розвитку виноградарства, садівництва і хмелярства, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 липня 2005 року № 587, встановлені напрями фінансування за програмою, якими передбачається, зокрема, і напрям будівництво холодильників з РГС (далі – будівництво холодильників).

Крім того, пунктом 5 Порядку № 587 визначено, що залежно від обсягів бюджетних коштів на відповідний бюджетний рік та пріоритетності окремих напрямів державної підтримки Мінагрополітики визначає напрями, за якими буде надаватися державна підтримка у такому бюджетному році.

Механізм, визначений Порядком № 587, передбачає процедуру подання суб'єктами господарювання документів за всіма напрямами, встановленими пунктом 5, і не передбачає обмежень щодо подання документів виключно за визначеними Мінагрополітики пріоритетними напрямами.

Звертаємо увагу також на те, що за напрямом будівництво холодильників Порядок передбачає фінансування витрат протягом двох бюджетних років з

року включення до Переліку суб'єктів господарювання, які мають право на отримання компенсації витрат, пов'язаних з будівництвом холодильників (далі – Перелік претендентів).

При цьому, Мінагрополітики направлено до Мінфіну бюджетні запити на 2019 рік, відповідно до яких на 2019 рік пропонується за бюджетною програмою 2801350 передбачити видатки у сумі 400 млн. гривень, в тому числі і для будівництва холодильників з регульованим газовим середовищем (лист від 10.08.2018 № 37-21-10/19837).

Згідно з абзацом другим пункту 12 Порядку № 587 комісія Мінагрополітики на підставі поданої до 1 серпня суб'єктами господарювання інформації щодо будівництва холодильників складає Перелік претендентів.

Враховуючи зазначену норму Порядку № 587 комісія Мінагрополітики, в межах своїх повноважень склала Перелік претендентів.

Проте, відповідно до Порядку № 587 прийняті до 08.11.2018 комісією Мінагрополітики рішення щодо Переліку претендентів набрали чинності лише після затвердження їх наказом Мінагрополітики від 22.11.2018 № 559, тобто, після визначення наказом Мінагрополітики від 08.11.2018 № 540 будівництва холодильників одним з пріоритетних напрямів.

Абзацом третім пункту 12 Порядку № 587 після надходження від суб'єктів господарювання інформації про завершення будівництва холодильників комісія Мінагрополітики здійснює розподіл бюджетних коштів між суб'єктами господарювання для компенсації витрат, пов'язаних з будівництвом холодильників. Зазначений розподіл бюджетних коштів затверджується Мінагрополітики.

Відповідне рішення було схвалене на засіданні комісії 20.12.2018 та затверджене наказом Мінагрополітики від 20.12.2018 № 641, після включення напряму використання бюджетних коштів до паспорту бюджетної програми наказом Мінагрополітики та Мінфіну від 20.12.2018 № 639/1069, та в межах коштів за пріоритетним напрямом, визначеним наказом Мінагрополітики від 20.12.2018 № 640.

З метою забезпечення рівних умов для фінансування будівництва холодильників всім суб'єктам господарювання, з урахуванням відсутності на момент спливання граничних строків подання документів даного напряму в пріоритетних напрямках фінансування, Мінагрополітики, як головним розпорядником бюджетних коштів, було прийняте рішення щодо розгляду документів, які надаються претендентами до 15 грудня звітного року (наказ Мінагрополітики від 18.12.2018 № 598). При цьому зазначаємо, що Порядок не містить граничних термінів визначення Переліку претендентів комісією Мінагрополітики.

Враховуючи вищезазначене, спрямування коштів за напрямом будівництво холодильників здійснювалося у відповідності до норм чинного законодавства.

6. Щодо порушення вимог Бюджетного кодексу України в частині спрямування

на підтримку сільськогосподарських товаровиробників не менше 1 % випуску сільськогосподарської продукції.

Відповідно до пункту 2 статті 23 Бюджетного кодексу України бюджетні призначення встановлюються законом про Державний бюджет України (рішенням про місцевий бюджет) у порядку, визначеному Бюджетним кодексом.

Законом України «Про Державний бюджет України на 2018 рік» (зі змінами) Мінагрополітики встановлені бюджетні призначення на підтримку сільськогосподарських товаровиробників в обсязі 4,232 млрд. гривень, що менше ніж 1% випуску сільськогосподарської продукції у 2016 році.

Відповідно до статті 75 Конституції України єдиним органом законодавчої влади в Україні є парламент - Верховна Рада України.

Згідно із статтею 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

7. Щодо цінової ситуації на харчові продукти.

Цінова ситуація на харчові продукти не може формуватися окремо від загальноекономічних процесів в країні. Зростання цін на газ, паливо, комунальні послуги та інші автоматично відображається на вартості продуктів харчування.

Тим не менш, можна стверджувати, що порівняно з 2014 роком зростання цін на продукти харчування, зокрема на молочні та м'ясні продукти поступалось загальному показнику. Так, загальний індекс споживчих цін у 2018 році до 2014 року становив 214,9%, в той же час, як продукти харчування та безалкогольні напої – 199,5%, м'ясо та м'ясопродукти – 198,6%, молоко, сир та яйця – 208,1%. Тобто зростання цін на продукти харчування знаходилось в межах загальноекономічного інфляційного коридору.

8. Щодо ефективності підтримки садівництва та виноградарства.

Метою державної підтримки галузі садівництва та виноградарства було закладення нових насаджень з використанням продуктивного та якісного посадкового матеріалу задля збільшення товарної пропозиції даних видів продукції та забезпечення продовольчих потреб населення України.

Наявність державної підтримки у 2017-18 роках дозволило зупинити негативну тенденцію скорочення площі насаджень. Останнім роком коли надавалась підтримка був 2014 рік, у 2015-16 роках вона була відсутня, що викликало суттєве скорочення площ. Зазначимо, що вже з 2017 року даний показник почав зростати.

Результатом стало збільшення виробництва плодово-ягідних культур на 29% (2018 рік порівняно 2014 роком) та винограду на 7%. Це стало можливим за рахунок закладення нових високопродуктивних насаджень, з використання сучасних технологій вирощування. Так, урожайність плодово-ягідних культур

зросла на 35%, винограду на 17%. При цьому варто зазначити, що саме показники продуктивності є найбільш важливими з точки зору оцінки результативності даної програми державної підтримки. Ще за радянських часів, в Україні залишилась значна кількість насаджень, які не відповідають ні за якісними, ні за продуктивними характеристиками. Дані сади наразі підлягають викорчовуванню, що і знаходить своє відображення у статистиці.

Традиційно в Україні найбільшими виробниками продукції садівництва є господарства населення, в період з 2014 по 2017 роки їх частка перевищувала 80% в структурі виробництва. У той же час, ця продукція характеризується низькими товарними властивостями, що практично унеможливлює формування товарних партій однорідних за якісними та сортовими показниками. У результаті, наповнення магазинних полиць часто відбувається за рахунок імпортової продукції.

Основними реципієнтами державної підтримки у 2017-18 роках були представники організованого сектору. У 2018 році частка їх частка у валовому виробництві плодово-ягідної продукції зросла до 22%, ще п'ять років тому вона складала 17%. У разі винограду дані показники були 56% та 55% відповідно. Очевидно, що з'являються передумови до оптимістичних очікувань, особливо при збереженні державної підтримки.

Зважаючи на вищезазначене, можна стверджувати, що навіть за такий доволі скромний термін як два роки підтримки, галузь отримала значний поштовх до розвитку. Це при тому, що садівництво не відноситься до галузей із високим ступенем обертання капіталу, основні пікові результати слід очікувати за три-п'ять років.

9. Щодо прийняття управлінських рішень, у тому числі і в частині ведення претензійно-позовної роботи

1). Відповідно до наказів Мінагрополітики від 03.09.2012 № 535, від 16.04.2013 № 265, від 27.12.2013 № 772, від 29.07.2014 № 277 здійснено Розподіл коштів за бюджетною програмою 2801350 «Державна підтримка розвитку хмелярства, закладення молодих садів виноградників та ягідників і нагляд за ними», у тому числі для ТОВ «Агро Фрутіка Бишків» у сумі 1 227 887,90 грн. У 2014 році ТОВ «Агро Фрутіка Бишків» сплачено 233 700,00 грн (наказ від 29.07.2014 № 277). Таким чином, кредиторська заборгованість перед ТОВ «Агро Фрутіка Бишків» за зазначеною вище бюджетною програмою становить 994 187,90 грн.

Постановою Львівського окружного адміністративного суду від 15.11.2017 у справі № 813/4613/16, залишеною без змін постановою Львівського апеляційного адміністративного суду від 15.02.2018, частково задоволено адміністративний позов ТОВ «Агро Фрутіка Бишків» до Мінагрополітики про визнання протиправною бездіяльності та стягнення заборгованості у сумі 994 187,00 грн за бюджетною програмою 2801350 «Державна підтримка розвитку хмелярства, закладення молодих садів, виноградників та ягідників та нагляд за ними». У задоволенні

позову у частині визнання протиправною бездіяльності Мінагрополітики відмовлено у зв'язку з тим, що міністерство є лише розпорядником бюджетних коштів та відповідальним виконавцем відповідної бюджетної програми, тобто здійснює розподіл бюджетних коштів і спрямовує їх в регіони, в межах виділених асигнувань, а компенсація суб'єктам господарювання здійснених ними витрат, не входить до компетенції Мінагрополітики.

Судами першої та апеляційної інстанцій встановлено, що заборгованість перед ТОВ «Агро Фрутіка Бишків» становить 994 187,90 грн, що підтверджується формами № 7д, № 7 м (звіт про заборгованість за бюджетними коштами на 01.01.2017, КПКВК 280150, довідкою про дебіторську та кредиторську заборгованість за операціями, які не відображено у формі № 7д, № 7м від 01.01.2017).

У ході розгляду зазначеної судової справи у 2017 році ТОВ «Агро Фрутіка Бишків» сплачено заборгованість у сумі 595 887,00 грн, яка зареєстрована та відображена у формі № 7д (наказ від 15.11.2017 № 612 - 86 400,00 грн та наказ від 12.12.2017 № 656 - 509 487,00 грн).

Ухвалою Верховного Суду у складі Касаційного адміністративного суду від 10.05.2018 відкрито касаційне провадження за касаційною скаргою Мінагрополітики на вищевказані судові рішення у справі № 813/4613/16. 18 серпня 2018 року Мінагрополітики подано клопотання про зупинення виконання судового рішення, яке наразі судом не розглянуто.

Крім того, у письмових позиціях під час розгляду вказаної справи Мінагрополітики зазначалось, що міністерство відповідно до пункту 14 Порядку справляння збору та використання коштів на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 липня 2005 року № 587, є лише розпорядником бюджетних коштів та відповідальним виконавцем відповідної бюджетної програми, тобто здійснює розподіл бюджетних коштів та спрямовує їх у регіони, в межах, виділених асигнувань, а компенсація суб'єктам господарювання здійснених ними витрат, не входить до компетенції міністерства, що спростовує аргументи позивача щодо протиправної бездіяльності Мінагрополітики.

Частиною першою статті 129¹ Конституції України визначено, що судові рішення є обов'язковим до виконання.

Згідно частини другої статті 255 Кодексу адміністративного судочинства України у разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закритті апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Відповідно до частини першої статті 370 Кодексу адміністративного судочинства України судові рішення, яке набрало законної сили, є обов'язковим для учасників справи, для їхніх правонаступників, а також для всіх органів, підприємств, установ та організацій, посадових чи службових осіб, інших фізичних осіб і підлягає виконанню на всій території України, а у

випадках, встановлених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або за принципом взаємності, - за її межами.

За умисне невиконання вироку, рішення, ухвали, постанови суду, що набрали законної сили, або перешкоджання їх виконанню, передбачена відповідальність згідно статті 382 Кримінального кодексу України.

На адресу Мінагрополітики надійшов лист Державної казначейської служби України від 30.08.2018 № 13-08/388-14213, на підставі якого до забезпечення виконання виконавчого документа у цій справі про безспірне списання заборгованості у сумі 398 300,00 грн, зупинено операції на рахунках міністерства.

2). Відповідно до наказів Мінагрополітики від 03.09.2012 № 535, від 16.04.2013 № 265, від 27.12.2013 № 772 здійснено Розподіл коштів за бюджетною програмою 2801350 «Державна підтримка розвитку хмелярства, закладення молодих садів виноградників та ягідників і нагляд за ними», у тому числі для ПАТ «Радсад» у сумі 1 897 600,00 грн. У 2014 році ПАТ «Радсад» сплачено 410 400 грн (наказ від 29.07.2014 № 277). Таким чином, кредиторська заборгованість перед ПАТ «Радсад» за зазначеною вище бюджетною програмою становить 1 487 200,00 грн.

Постановою Миколаївського окружного адміністративного суду від 12.05.2017 у справі № 814/2856/16 повністю задоволено позов ПАТ «Радсад» до Відділу агропромислового розвитку Миколаївської районної державної адміністрації, Управління Державної казначейської служби України у Миколаївському районі Миколаївської області, Державної казначейської служби України, третя особа - Мінагрополітики та вирішено стягнути з Державного бюджету заборгованість за бюджетною програмою 2801350 «Державна підтримка розвитку хмелярства, закладення молодих садів, виноградників та ягідників і нагляд за ними» (далі – Програма) на користь ПАТ «Радсад» у сумі 1 487 200,00 грн.

Постановою Одеського апеляційного адміністративного суду від 14.12.2017 у цій справі частково задоволено апеляційну скаргу Мінагрополітики та скасовано постанову Миколаївського окружного адміністративного суду від 12.05.2017, прийнято нову постанову, якою позов ПАТ «Радсад» задоволено частково, визнано протиправною бездіяльністю Мінагрополітики щодо неспрямування ПАТ «Радсад» бюджетних коштів на погашення Програми за бюджетними зобов'язаннями, не взятими на облік органами Казначейства у сумі 1 487 200 грн, оскільки міністерство є головним розпорядником бюджетних коштів у Програмі; вирішено стягнути з Державного бюджету України на користь ПАТ «Радсад» компенсацію у сумі 1 487 200,00 грн, шляхом списання з наявних бюджетних програм Мінагрополітики. У решті позову відмовлено.

У ході розгляду зазначеної вище судової справи наказами Мінагрополітики від 15.11.2017 № 612 та від 12.12.2017 № 656 «Про розподіл коштів за Програмою спрямовано кошти на погашення зареєстрованої

кредиторської заборгованості перед ПАТ «Радсад» на суму 918 600,00 грн.

Ухвалою Верховного Суду від 10.04.2018 відмовлено у задоволенні клопотання Мінагрополітики про зупинення виконання оскаржуваних судових рішень.

26 квітня 2018 року Мінагрополітики повторно звернулось до Верховного Суду з клопотанням про зупинення виконання оскаржуваних судових рішень, яке судом касаційної інстанції не розглянуто та ухвалено судове рішення по суті. Постановою Верховного Суду від 12.06.2018 задоволено касаційну скаргу Мінагрополітики, скасовано судові рішення першої та апеляційної інстанції та направлено справу на новий розгляд до суду першої інстанції.

Ухвалою Миколаївського окружного адміністративного суду від 21.11.2018 провадження у цій справі закрито, у зв'язку з фактичним задоволенням міністерством позовних вимог ПАТ «Радсад» шляхом перерахування бюджетних коштів у сумі 1 487 200,00 грн (наказ від 15.11.2017 № 612 – 83 500,00 грн та наказ від 12.12.2017 № 656 – 835 100,00 грн).

Крім того, у письмових позиціях під час розгляду вказаної справи Мінагрополітики зазначалось, що міністерство відповідно до пункту 14 Порядку справляння збору та використання коштів на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 липня 2005 року № 587, є лише розпорядником бюджетних коштів та відповідальним виконавцем відповідної бюджетної програми, тобто здійснює розподіл бюджетних коштів та спрямовує їх у регіони, в межах, виділених асигнувань, а компенсація суб'єктам господарювання здійснених ними витрат, не входить до компетенції міністерства, що спростовує аргументи позивача щодо протиправної бездіяльності Мінагрополітики.

Частиною першою статті 129¹ Конституції України визначено, що судові рішення є обов'язковим до виконання.

Згідно частини другої статті 255 Кодексу адміністративного судочинства України у разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закритті апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Відповідно до частини першої статті 370 Кодексу адміністративного судочинства України судові рішення, яке набрало законної сили, є обов'язковим для учасників справи, для їхніх правонаступників, а також для всіх органів, підприємств, установ та організацій, посадових чи службових осіб, інших фізичних осіб і підлягає виконанню на всій території України, а у випадках, встановлених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або за принципом взаємності, - за її межами.

За умисне невиконання вироку, рішення, ухвали, постанови суду, що набрали законної сили, або перешкоджання їх виконанню, передбачена

відповідальність згідно статті 382 Кримінального кодексу України.

На адресу Мінагрополітики надійшов лист Державної казначейської служби України від 12.04.2018 № 13-08/290-6056, на підставі якого до забезпечення виконання виконавчого документа у цій справі про безспірне списання заборгованості у сумі 568 600,00 грн, зупинено операції на рахунках міністерства.

3). Відповідно до наказу Мінагрополітики від 27.12.2013 № 772 здійснено Розподіл коштів за бюджетною програмою 2801350 «Державна підтримка розвитку хмелярства, закладення молодих садів виноградників та ягідників і нагляд за ними» (далі – Програма), у тому числі для ТОВ «Українська ягода» на загальну суму 2 666 200,00 грн.

У 2014 році ТОВ «Українська ягода» сплачено 103,500 грн (наказ від 29.07.2014 № 277). Таким чином, сума кредиторської заборгованості перед ТОВ «Українська ягода» за Програмою становила 2 562 700,00 грн.

Рішенням Житомирського окружного адміністративного суду від 17.01.2018 у справі № 806/3036/17 частково задоволено позов ТОВ «Українська ягода» до Мінагрополітики, визнано протиправною бездіяльністю міністерства щодо неспрямування бюджетних коштів на погашення бюджетної кредиторської заборгованості за бюджетними зобов'язаннями, не взятими на облік органами Казначейства у сумі 2331200,00 грн за програмою 2801350 «Державна підтримка розвитку хмелярства, закладення молодих садів, виноградників та ягідників та нагляд за ними» для перерахування на рахунки ТОВ «Українська ягода»; вирішено стягнути з Державного бюджету України на користь ТОВ «Українська ягода» компенсацію у сумі 2331200,00 грн, шляхом списання з наявних бюджетних програм міністерства.

Судове рішення аргументовано тим, що відповідно до положень статті 20 Бюджетного кодексу України саме Мінагрополітики, як головний розпорядник, забезпечує цільове та ефективне використання бюджетних коштів протягом усього строку реалізації відповідних бюджетних програм у межах бюджетних призначень.

Крім того, у письмових позиціях під час розгляду вказаної справи Мінагрополітики зазначалось, що міністерство відповідно до пункту 14 Порядку справляння збору та використання коштів на розвиток виноградарства, садівництва і хмелярства, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 15 липня 2005 року № 587, є лише розпорядником бюджетних коштів та відповідальним виконавцем відповідної бюджетної програми, тобто здійснює розподіл бюджетних коштів та спрямовує їх у регіони, в межах, виділених асигнувань, а компенсація суб'єктам господарювання здійснених ними витрат, не входить до компетенції міністерства, що спростовує аргументи позивача щодо протиправної бездіяльності Мінагрополітики.

У ході розгляду зазначеної вище судової справи наказами Мінагрополітики від 15.11.2017 № 612 та від 12.12.2017 № 656 «Про розподіл

коштів за бюджетною програмою 2801350 «Державна підтримка розвитку хмелярства, закладання молодих садів, виноградників та ягідників та нагляд за ними» спрямовано кошти на погашення зареєстрованої кредиторської заборгованості перед ТОВ «Українська ягода» на суму 231 500,00 грн.

14 травня 2018 року Житомирським апеляційним адміністративним судом відкрито апеляційне провадження за скаргою Мінагрополітики та призначено справу до судового розгляду, проте 12.06.2018 судом апеляційної інстанції закрито провадження у справі, оскільки за аргументацією суду до апеляційної скарги не додано оригінал довіреності представника міністерства.

Мінагрополітики, не погоджуючись із вищезазначеним судовим рішенням, подано касаційну скаргу до Верховного Суду, оскільки відповідно до частин першої, шостої статті 59 Кодексу адміністративного судочинства України повноваження представників сторін та інших учасників справи мають бути підтверджені такими документами, зокрема оригіналом довіреності або копією з неї, засвідченою у визначеному законом порядку.

Копія довіреності представника міністерства засвідчена відповідно до вимог Уніфікованої системи організаційно-розпорядчої документації, затвердженої наказом Держспоживстандарту України від 07 квітня 2003 року № 55, зокрема шляхом проставлення особистого підпису довіреної особи на копії довіреності, із зазначенням слів: «Згідно з оригіналом», посади особи завірителя та дати засвідчення копії, підпис відповідальної особи засвідчено відбитком печатки Департаменту електронного документообігу та контролю апарату, який відповідно до покладених на нього завдань засвідчує копії документів, створених в Міністерстві.

Наразі справа передана на розгляд у суді касаційної інстанції.

Частиною першою статті 129¹ Конституції України визначено, що судові рішення є обов'язковим до виконання.

Згідно частини другої статті 255 Кодексу адміністративного судочинства України у разі подання апеляційної скарги рішення, якщо його не скасовано, набирає законної сили після повернення апеляційної скарги, відмови у відкритті чи закриття апеляційного провадження або прийняття постанови судом апеляційної інстанції за наслідками апеляційного перегляду.

Відповідно до частини першої статті 370 Кодексу адміністративного судочинства України судові рішення, яке набрало законної сили, є обов'язковим для учасників справи, для їхніх правонаступників, а також для всіх органів, підприємств, установ та організацій, посадових чи службових осіб, інших фізичних осіб і підлягає виконанню на всій території України, а у випадках, встановлених міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або за принципом взаємності, - за її межами.

За умисне невиконання вироку, рішення, ухвали, постанови суду, що набрали законної сили, або перешкоджання їх виконанню, передбачена відповідальність згідно статті 382 Кримінального кодексу України.

На адресу Мінагрополітики надійшов лист Державної казначейської

служби України від 23.04.2018 № 13-08/331-6638, на підставі якого до забезпечення виконання виконавчого документа у цій справі про безспірне списання заборгованості у сумі 2 331 200,00 грн, зупинено операції на рахунках міністерства.

З наведеного вбачається безпідставність і необґрунтованість висновків, зроблених фахівцями Рахункової палати щодо незабезпечення прийняття ефективних управлінських рішень, у тому числі і в частині ведення претензійно-позовної роботи, оскільки така робота міністерством здійснена у межах і у спосіб, визначених Конституцією України, Кодексом адміністративного судочинства України та іншим законодавством України.

10. Щодо обов'язковості виконання актів Кабінету Міністрів України

Пунктами 6, 9 статті 116 Конституції України визначено, що Кабінет Міністрів України, зокрема розробляє проект закону про Державний бюджет України і забезпечує виконання затвердженого Верховною Радою України Державного бюджету України, подає Верховній Раді України звіт про його виконання, а також спрямовує і координує роботу міністерств, інших органів виконавчої влади.

Відповідно до статті 117 Конституції України Кабінет Міністрів України в межах своєї компетенції видає постанови і розпорядження, які є обов'язковими до виконання. Акти Кабінету Міністрів України підписує Прем'єр-міністр України. Нормативно-правові акти Кабінету Міністрів України, міністерств та інших центральних органів виконавчої влади підлягають реєстрації в порядку, встановленому законом.

Згідно до статті 1 Закону України «Про Кабінет Міністрів України» (далі – Закон про КМУ) Кабінет Міністрів України (Уряд України) є вищим органом у системі органів виконавчої влади. Кабінет Міністрів України здійснює виконавчу владу безпосередньо та через міністерства, інші центральні органи виконавчої влади, Раду міністрів Автономної Республіки Крим та місцеві державні адміністрації, спрямовує, координує та контролює діяльність цих органів. Кабінет Міністрів України відповідальний перед Президентом України і Верховною Радою України, підконтрольний і підзвітний Верховній Раді України у межах, передбачених Конституцією України.

Пунктами 3 та 9 частини першої статті 2 Закону про КМУ визначено, що до основних завдань Кабінету Міністрів України, належать, зокрема забезпечення проведення бюджетної, фінансової, цінової, інвестиційної, у тому числі амортизаційної, податкової, структурно-галузевої політики; політики у сферах праці та зайнятості населення, соціального захисту, охорони здоров'я, освіти, науки і культури, охорони природи, екологічної безпеки і природокористування; спрямування та координація роботи міністерств, інших органів виконавчої влади, здійснення контролю за їх діяльністю.

Відповідно до пунктів 1,2 частини першої статті 2 Закону про КМУ Прем'єр-міністр України: керує роботою Кабінету Міністрів України,

спрямовує діяльність Кабінету Міністрів України на забезпечення здійснення внутрішньої і зовнішньої політики держави, виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України, схваленої Верховною Радою України, та здійснення інших повноважень, покладених на Кабінет Міністрів України; спрямовує, координує та контролює діяльність членів Кабінету Міністрів України, керівників інших центральних органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих державних адміністрацій, дає з цією метою доручення, обов'язкові до виконання зазначеними органами та посадовими особами.

Відповідно до пунктів 1, 7, 9, 10 частини першої статті 44 Закону про КМУ Міністр України:

забезпечує виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України, формування та реалізацію державної політики, виконання інших покладених на Кабінет Міністрів України завдань і повноважень у відповідній сфері;

подає на розгляд Кабінету Міністрів України проекти законів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України, розробником яких є міністерство чи центральні органи виконавчої влади, діяльність яких спрямовується і координується ним;

здійснює підготовку питань для розгляду Кабінетом Міністрів України;

бере участь у розгляді питань на засіданнях Кабінету Міністрів України та вносить пропозиції щодо порядку денного засідань Кабінету Міністрів України тощо.

Секретаріат Кабінету Міністрів України згідно з частиною другою статті 47 Закону про КМУ, зокрема здійснює контроль за своєчасним поданням органами виконавчої влади проектів законів, проектів актів Кабінету Міністрів України, інших документів для підготовки їх до розгляду Кабінетом Міністрів України.

Статтею 49 Закону про КМУ визначено, що Кабінет Міністрів України на основі та на виконання Конституції і законів України, актів Президента України, постанов Верховної Ради України, прийнятих відповідно до Конституції та законів України, видає обов'язкові для виконання акти - постанови і розпорядження. Акти Кабінету Міністрів України нормативного характеру видаються у формі постанов Кабінету Міністрів України.

Відповідно до статті 50 Закону про КМУ передбачає, що право ініціативи у прийнятті актів Кабінету Міністрів України мають члени Кабінету Міністрів України, центральні органи виконавчої влади, державні колегіальні органи, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, обласні, Київська та Севастопольська міські державні адміністрації. Проекти актів Кабінету Міністрів України готуються міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади, державними колегіальними органами, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями. Проекти актів Кабінету Міністрів України вносяться на розгляд Кабінету Міністрів України міністерствами, центральними органами виконавчої влади (крім тих, діяльність

яких спрямовується і координується Кабінетом Міністрів України через відповідного члена Кабінету Міністрів України), державними колегіальними органами, місцевими державними адміністраціями. Проекти актів Кабінету Міністрів України можуть також вноситися в установленому порядку на розгляд Кабінету Міністрів України Прем'єр-міністром України, Першим віце-прем'єр-міністром України, віце-прем'єр-міністрами України, а також міністром, який не очолює міністерство. Проекти актів Кабінету Міністрів України, внесені на його розгляд, реєструються Секретаріатом Кабінету Міністрів України. Зареєстровані проекти актів Кабінету Міністрів України вносяться до бази даних електронної комп'ютерної мережі. Їх оприлюднення на офіційному веб-сайті Кабінету Міністрів України здійснюється в порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Відповідно до статті 1 Закону України «Про центральні органи виконавчої влади» (далі – Закон про ЦОВВ) систему центральних органів виконавчої влади складають міністерства України та інші центральні органи виконавчої влади. Система центральних органів виконавчої влади є складовою системи органів виконавчої влади, вищим органом якої є Кабінет Міністрів України. Міністерства забезпечують формування та реалізують державну політику в одній чи декількох сферах, інші центральні органи виконавчої влади виконують окремі функції з реалізації державної політики. Повноваження міністерств, інших центральних органів виконавчої влади поширюються на всю територію держави.

Частинами першою-другою статті 6 Закону про ЦОВВ визначено, що міністерство є центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику в одній чи декількох визначених Кабінетом Міністрів України сферах, проведення якої покладено на Кабінет Міністрів України Конституцією та законами України. Міністерство очолює міністр України, який є членом Кабінету Міністрів України.

Основними завданнями міністерства як органу, що забезпечує формування та реалізує державну політику в одній чи декількох сферах, відповідно до частини першої статті 7 Закону про ЦОВВ є, зокрема:

- забезпечення нормативно-правового регулювання;
- визначення пріоритетних напрямів розвитку;
- інформування та надання роз'яснень щодо здійснення державної політики;
- узагальнення практики застосування законодавства, розроблення пропозицій щодо його вдосконалення та внесення в установленому порядку проектів законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України на розгляд Президентіві України та Кабінету Міністрів України;
- здійснення інших завдань, визначених законами України тощо.

Пунктом 2 § 9 Регламенту Кабінету Міністрів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 18.07.2007 № 950 (далі – Регламент КМУ), передбачено, що Прем'єр-міністр з метою спрямування, координації і контролю діяльності членів Кабінету Міністрів, керівників інших центральних органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки

Крим, місцевих держадміністрацій дає доручення, обов'язкові для виконання зазначеними органами та посадовими особами. *Доручення Прем'єр-міністра оформляється як офіційний документ організаційно-розпорядчого характеру на спеціальному бланку і не пов'язане з розглядом поточної кореспонденції.*

Відповідно до пункту 1 § 94 Регламенту КМУ виконання законів України, указів Президента України, постанов Верховної Ради, актів Кабінету Міністрів та доручень Прем'єр-міністра забезпечують міністерства, інші центральні і місцеві органи виконавчої влади, Рада міністрів Автономної Республіки Крим.

Параграфом 95 Регламенту КМУ встановлено, що під час виконання акта законодавства та доручення Прем'єр-міністра орган виконавчої влади, визначений відповідальним за виконання, взаємодіє з іншими органами виконавчої влади.

Відповідно до пункту 1 § 100 Регламенту КМУ Кабінет Міністрів відповідно до Конституції та законів України спрямовує і координує діяльність міністерств та інших центральних органів виконавчої влади. З цією метою Кабінет Міністрів:

- 1) визначає стратегічні цілі, пріоритети і першочергові завдання щодо реалізації державної політики у відповідній сфері;
- 2) визначає центральні органи виконавчої влади, відповідальні за забезпечення реалізації державної політики у відповідній сфері;
- 3) розподіляє функції та повноваження між центральними органами виконавчої влади;
- 4) визначає критерії оцінки ефективності діяльності центральних органів виконавчої влади;
- 5) затверджує заходи, спрямовані на узгодження дій центральних органів виконавчої влади та об'єднання їх зусиль для виконання спільних завдань;
- 6) визначає членів Кабінету Міністрів, через яких спрямовує та координує діяльність відповідних центральних органів виконавчої влади;
- 7) установлює типові правила та процедуру діяльності центральних органів виконавчої влади;
- 8) здійснює інші заходи.

Спрямування і координація діяльності центральних органів виконавчої влади здійснюються Кабінетом Міністрів шляхом видання відповідних актів та прийняття рішень про надання окремих доручень за результатами обговорення питань на його засіданнях (пункт 2 зазначеного параграфу).

Відповідно до підпункту 9 пункту 4 Положення про Міністерство аграрної політики та продовольства України, затвердженого постановою Кабінетом Міністрів України від 25.11.2015 № 1119, Мінагрополітики відповідно до покладених на нього завдань бере участь у формуванні та реалізації бюджетної, цінової, лізингової, інноваційної, інвестиційної, страхової, тендерної політики,

політики у сфері інформатизації та технічного захисту інформації, сільського туризму. Підпунктом 5 пункту 5 зазначеного Положення визначено, що з метою організації своєї діяльності Мінагрополітики забезпечує ефективне і цільове використання бюджетних коштів.

Положенням частини другої статті 95 Конституції України встановлено, виключно законом про Державний бюджет України визначаються будь-які видатки держави на загальносуспільні потреби, розмір і цільове спрямування цих видатків.

Частиною сьомою статті 20 Бюджетного Кодексу України визначено, що за бюджетними програмами, здійснення заходів за якими потребує нормативно-правового визначення механізму використання бюджетних коштів, головні розпорядники коштів державного бюджету розробляють проекти порядків використання коштів державного бюджету (в тому числі за бюджетними програмами, вперше визначеними законом про Державний бюджет України) та забезпечують їх затвердження протягом 30 днів з дня набрання чинності законом про Державний бюджет України. За рішенням Кабінету Міністрів України (у формі протокольного рішення) порядки використання коштів державного бюджету затверджуються Кабінетом Міністрів України або головним розпорядником коштів державного бюджету за погодженням з Міністерством фінансів України. Про затвердження таких порядків інформується Комітет Верховної Ради України з питань бюджету.

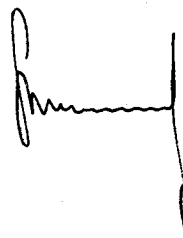
Статтею 2 Закону України «Про Державний бюджет України на 2018 рік» затверджено бюджетні призначення головним розпорядникам коштів державного бюджету України на 2018 рік у розрізі відповідальних виконавців за бюджетними програмами, зокрема визначено Мінагрополітики головним розпорядником бюджетних коштів відповідно до додатку № 3.

Пунктом 134 Плану пріоритетних дій Уряду на 2018 рік, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28.03.2018 № 244-р, передбачено проведення Мінагрополітики моніторингу виконання програм підтримки розвитку тваринництва, фермерських господарств, часткового відшкодування вартості сільськогосподарської техніки з метою удосконалення механізмів державної підтримки. При цьому пунктом 276 зазначеного плану також передбачено проведення огляду видатків як інструменту для підвищення ефективності реалізації державної політики, доцільності видатків бюджету та підвищення ефективності використання бюджетних коштів.

Отже, у Кабінету Міністрів України наявні усі законодавчі та управлінські підстави та повноваження щодо прийняття як самих порядків використання коштів, так і процедур передбачених в них, що для Мінагрополітики є обов'язковим для виконання.

Додаток: на 14 арк. в 1 прим.

Заступник Міністра

Володимир ТОПЧІЙ

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ у місті КИЄВІ
ПЕЧЕРСЬКЕ УПРАВЛІННЯ ПОЛІЦІЇ

01010, місто Київ, вул. Московська, 30, тел. 280-61-18, факс 280-70-42

ПОСТАНОВА
про закриття кримінального провадження

місто Київ

28.12.2018

Старший слідчий слідчого відділу Печерського УП ГУ НП у м. Києві Батрун А.В., розглянувши матеріали досудового розслідування, внесеного до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12018100060005788 від 20.12.18, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 364 КК України, -

ВСТАНОВИВ:

У провадженні слідчого відділу Печерського УП ГУ НП у м. Києві перебувають матеріали досудового розслідування, внесені до Єдиного реєстру досудових розслідувань за № 12018100060005788 від 20.12.18, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 364 КК України.

В ході досудового розслідування встановлено, що невстановлені службові особи суб'єктів господарської діяльності 28.08.2018, зловживаючи своїм службовим становищем, тобто умисно, з метою одержання неправомірної вигоди отримали дотації за державною цільовою програмою «Державна підтримка розвитку хмелярства, закладення молодих садів, виноградників та ягідників і нагляд за ними», чим заподіяли істотну шкоду державним інтересам.

Під час допиту свідка Кононова О.В., що перебуває на посаді директора ТОВ «Український волоський горіх» було встановлено, що ТОВ «Український волоський горіх» спеціальній комісії мінагрополітики було надано передбачені Законом України «Про насіння і садивний матеріал» та постановою КМУ «Про затвердження Порядку проведення сертифікації, видачі, та скасування сертифікатів на насіння та/або садивний матеріал та форм сертифікатів на насіння та /або садивний матеріал» документи про походження садивного матеріалу

Згідно ст. 62 КУ, особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду. Ніхто не зобов'язаний доводити свою невинуватість у вчиненні злочину. Обвинувачення не може ґрунтуватись на доказах, одержаних незаконним шляхом, а також на припущеннях. Усі сумніви щодо доведеності вини особи тлумачаться на її користь.

В усіх складах злочинів, наслідок у виді істотної шкоди передбачений, сформульований наступним чином: «...якщо це завдало істотної шкоди охоронюваним законом правам або інтересам окремих громадян, або державним чи громадським інтересам, або інтересам юридичних осіб». У п. 3 примітки ст. 364 КК України, яка поширюється на всі статті, де вказана «істотна шкода» (ст.ст. 364, 364-1, 365, 365-2, 367 КК України), визначається її розмір. Істотною шкодою вважається така, яка в сто і більше разів перевищує неоподатковуваний

СУДОВИЙ ЕКСПЕРТ

Петренко Наталія Броніславівна

Свідоцтво № 1057 від 27 листопада 2006 року, видане на підставі рішення
Центральної експертно-кваліфікаційної комісії при Міністерстві юстиції України
вул. Шліхтера, буд. 16, кв. 41, м. Київ, 02105, тел.: +38 (044) 558-31-81,
e-mail: penata@bigmir.net

ВИСНОВОК ЕКСПЕРТНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ за результатами проведення економічного дослідження

05.02.2019 р.

№ 05.02.2019-1

ВСТУП

До судового експерта Петренко Н.Б. 24 січня 2019 р. від адвоката Наума В.М. надійшов запит від 23 січня 2019 р. про проведення експертного дослідження стосовно витрат на придбання садивного матеріалу згідно стандартів П(С)БУ 7 «Основні засоби» та Постанови № 587 від 15.07.2005 р.

**Разом із запитом на дослідження надані,
матеріали в 1-й папці, а саме:**

- ✓ Статут ТОВ «УКРАЇНСЬКИЙ ВОЛОСЬКИЙ ГОРІХ», затверджений Загальними зборами Учасників - Протокол № 15 від 29 березня 2018 року.
- ✓ Вантажно-митні декларації.

Відповідальність за достовірність, наданої на дослідження інформації, несе замовник експертного дослідження.

На вирішення дослідження експертизи поставлене питання:

1. Чи виникають у підприємства витрати на придбання садивного матеріалу згідно стандартів ПСБУ (Постанова № 587 від 15.07.2005 р.), при внесенні до статутного фонду довгострокових біологічних активів, а саме саджанців волоського горіха для висадки молодого саду?

Експертне дослідження проведене судовим експертом Петренко Наталією Броніславівною, яка має вищу економічну освіту, стаж за фахом економіста 25 років, стаж експертної роботи з 2000 року, кваліфікацію судового експерта зі спеціальностей: 11.1 «Дослідження документів бухгалтерського, податкового обліку і звітності», 11.2 «Дослідження документів про економічну діяльність

підприємств і організацій», 11.3 «Дослідження документів фінансово-кредитних операцій» (свідоцтво Міністерства юстиції України № 1057 від 27.11.06р. дійсне до 27.11.09 р., яке, за рішенням ЦЕКК від 18-12-09 р. за № 38 продовжено до 18.12.12р., яке за рішенням ЦЕКК від 14.12.12 р. за № 24 продовжено до 14.12.15 р., яке за рішенням ЦЕКК від 19.02.16 р. за № 36 продовжено до 19.02.19 р.).

При проведенні дослідження використані наступні інформаційні джерела (нормативні акти):

- ✓ Господарський кодекс України від 16.01.2003 р. № 436-IV.
- ✓ Цивільний кодекс України від 16.01.2003 р. № 435-IV.
- ✓ Податковий кодекс України від 02.12.2010 року за № 2755-VI.
- ✓ Наказ Мінфіну від 30.11.1999 р. за № 291 «Про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій».
- ✓ Постанова Кабінету Міністрів України від 15.07.2005 р. № 587 «Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для розвитку виноградарства, садівництва і хмелярства».
- ✓ Наказ Мінфіну від 27.04.2000 р. за № 92 «Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби»».
- ✓ Наказ Мінфіну від 18.11.2005 р. № 790 «Про затвердження Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 30 «Біологічні активи»».
- ✓ Наказ Державного комітету з питань технічного регулювання та споживчої політики від 11.10.2010 р. № 457 «Класифікація видів економічної діяльності ДК 009:2010».

Зазначені законодавчі та нормативні акти застосовані в редакціях, які діяли на момент здійснення господарських операцій, що досліджувались.

ДОСЛІДЖЕННЯ

Дослідження наданих документів проведено методами документальної перевірки та зіставлення. Перевірені повнота та правильність заповнення реквізитів документів, відповідність їх вимогам нормативних актів. Метод документальної перевірки застосовувався у комплексі з методом зіставлення документів, який полягав у порівнянні даних, що містяться у різних документах, для встановлення тотожностей відповідних показників чи розходжень (протиріч) між ними.

Нова редакція Статуту Товариства з обмеженою відповідальністю «УКРАЇНСЬКИЙ ВОЛОСЬКИЙ ГОРІХ» (ЄДРПОУ 39989391) (далі за текстом – ТОВ «УКРАЇНСЬКИЙ ВОЛОСЬКИЙ ГОРІХ»/Товариство) затверджена Загальними зборами Учасників - Протокол № 15 від 29 березня 2018 року.

Згідно Статуту, Товариство зареєстроване 03 вересня 2015 року Відділом державної реєстрації юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців Печерського районну реєстраційної служби Головного управління юстиції у місті Києві, номер запису в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців 1 070 102 0000 059326, діє у відповідності до Цивільного кодексу України, Господарського кодексу України, законів України «Про господарські товариства», «Про зовнішньоекономічну діяльність» та інших законодавчих актів України, а також цього Статуту, який є його єдиним установчим документом.

Єдиним учасником Товариства є Акціонерне товариство УВ ХОЛДИНГ АГ (найменування англійською мовою - UW Holding AG), зареєстроване в Торговому реєстрі кантону Нідвальден Швейцарської Конфедерації 17 грудня 2015 року, реєстраційний номер CHE-158.125.091, зареєстрований офіс знаходиться за адресою: Шмідгассе, 3, місто Цуг, 6300, Швейцарська Конфедерація.

Згідно п. 3.1 ст. 3 Статуту, Товариство є юридичною особою за законодавством України з дня його державної реєстрації. Товариство має цивільну правоздатність та дієздатність, може від свого імені виступати в суді, господарському суді та третейському суді, набувати майнових та особистих немайнових прав, нести обов'язки. Товариство є суб'єктом господарювання відповідно до діючого законодавства України.

Товариство в своїй діяльності керується Конституцією України, законами України, іншими нормативними актами і цим Статутом (п. 3.2 Статуту).

Товариство має самостійний баланс, діє на засадах повноти господарського розрахунку, відкриває розрахунковий та інші рахунки, в тому числі і валютні, в установах банків, круглу печатку зі своїм найменуванням, фірмові бланки зі своїм найменуванням, інші необхідні реквізити (п. 3.3 Статуту).

Згідно п. 4.1 ст. 4 Статуту, Товариство створене з метою задоволення потреб населення в різного роду послугах, товарах народного споживання, продукції науково-дослідного, промислового, сільськогосподарського, виробничо-технічного призначення, сприяння розвитку в Україні інвестиційної діяльності, ринкових відносин, міжнародно-економічного, технічного співробітництва, розвитку інфраструктури, отримання прибутку та такого його розподілу між Учасниками.

Предметом діяльності Товариства (п. 4.2 Статуту) є:

- ✓ вирощування зерняткових і кісточкових фруктів, ягід, горіхів та інших фруктів;
- ✓ вирощування прядивних культур;
- ✓ вирощування винограду, цитрусових, тропічних і субтропічних фруктів;
- ✓ вирощування олійних плодів;
- ✓ вирощування культур для виробництва напоїв;
- ✓ вирощування пряних, багаторічних, ароматичних і лікарських культур;
- ✓ інше.

Для забезпечення діяльності Товариства за рахунок внесків Учасників створюється Статутний капітал Товариства у розмірі 133 314 045,03 грн. (сто тридцять три мільйони триста чотирнадцять тисяч сорок п'ять гривень 03 копійки). (п. 7.1 Статуту).

Статутний капітал Товариства складається з наступних грошових та майнових внесків Учасників Товариства:

- ✓ грошовий внесок – 10 000,00 грн. (десять тисяч гривень 00 копійок);
- ✓ грошовий внесок – 1 990 000,00 грн. (один мільйон дев'ятсот дев'яносто тисяч гривень 00 копійок);
- ✓ грошовий внесок – 13 778 689,20 грн. (тринадцять мільйонів сімсот сімдесят вісім тисяч шістсот вісімдесят дев'ять гривень 20 копійок), що станом на 26 грудня 2015 року у відповідності до курсу Національного банку України становить 600 000,00 \$ (шістсот тисяч доларів США 00 центів);
- ✓ майновий внесок - система капельного зрошення, для поливу саду на загальній площі 159,8 га (виробник RivulisPlastro LTD, країна виробника Israel, код МН ЗЕД 8424 81 1000);
- ✓ грошовий внесок – 2 669 997,50 грн. (два мільйони шістсот шістдесят дев'ять тисяч дев'ятсот дев'яносто сім гривень 50 копійок), що станом на 18 березня 2016 року у відповідності до курсу Національного банку України становить 100 000,0 \$ (сто тисяч доларів США 00 центів);
- ✓ майновий внесок - планіровщик (виробник Італія) вартістю 16 000,0 € (шістнадцять тисячі євро 00 євроцентів), що станом на 25 березня 2016 року у відповідності до курсу Національного банку України становить 468 506,53 грн. (чотириста шістдесят вісім тисяч п'ятсот шість гривень 53 копійки);
- ✓ майновий внесок - саджанці грецького горіха в упаковці (сорт «Франкет», кількістю 39 801 штук, країна виробник США) вартістю 258 706,505 \$ (двісті п'ятдесят вісім тисяч сімсот шість доларів США 50 центів), що станом на 07 квітня 2016 року у відповідності до курсу Національного банку

України становить 6 715 484,44 грн. (шість мільйонів сімсот п'ятнадцять тисяч чотириста вісімдесят чотири гривні 44 копійки);

✓ грошовий внесок – 24 914 945,00 грн. (двадцять чотири мільйони дев'ятсот чотирнадцять тисяч дев'ятсот сорок п'ять гривень 00 копійок), що станом на 15 червня 2016 року у відповідності до курсу Національного банку України становить 1 000 000,00 \$ (один мільйон доларів США 00 центів);

✓ майновий внесок - саджанці грецького горіха в упаковці (сорт «Чандлер», кількістю 100 000 штук, країна виробник США) вартістю 800 000,00 \$ (вісімсот тисяч доларів США 00 центів), що станом на 16 березня 2017 року у відповідності до курсу Національного банку України становить 21 504 614,40 грн. (двадцять один мільйон п'ятсот чотири тисячі шістсот чотирнадцять гривень 40 копійок);

✓ грошовий внесок – 5 404 927,80 грн. (п'ять мільйонів чотириста чотири тисячі дев'ятсот двадцять сім гривень 80 копійок), що станом на 04 квітня 2017 року у відповідності до курсу Національного банку України становить 200 000,00 \$ (двісті тисяч доларів США 00 центів);

✓ майновий внесок - повна лінія з переробки горіха (виробник AMBRoussel країна виробника Франція, код ТН ЗЕД 8438600000) вартістю 216 879.00 € (двісті шістнадцять тисяч вісімсот сімдесят дев'ять Євро 00 центів), що станом на 20 липня 2017 року у відповідності до курсу Національного банку України становить 6 554 440,58 грн. (шість мільйонів п'ятсот п'ятдесят чотири тисячі чотириста сорок гривень 58 копійок);

✓ майновий внесок - саджанці грецького горіха в упаковці (сорт «Чандлер», кількістю 134 600 штук, країна виробник США) вартістю 1 514 250,00 \$ (один мільйон п'ятсот чотирнадцять тисяч двісті п'ятдесят доларів США 00 центів), що станом на 29 березня 2018 року у відповідності до курсу Національного банку України становить 39 984 148,30 грн. (тридцять дев'ять мільйонів дев'ятсот вісімдесят чотири тисячі сто сорок вісім гривень 30 копійок).

Згідно п. 7.2 ст. 7 Статуту, розміри часток у Статутному капіталі Товариства, що належать Учасникам: Єдиному Учаснику Товариства, Акціонерному товариству УВ ХОЛДИНГ АГ, належить одна частка Статутного капіталу Товариства, загальною вартістю 133 314 045,03 грн (сто тридцять три мільйони триста чотирнадцять тисяч сорок п'ять гривень 03 копійки), становить 100% (сто відсотків) Статутного капіталу Товариства.

Для обліку та узагальнення інформації про стан і рух статутного й іншого зареєстрованого капіталу, пайового капіталу підприємства відповідно до законодавства і установчих документів, а також внесків до оголошеного, але ще не зареєстрованого статутного капіталу, нормами Інструкції «Про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і

господарських операцій підприємств і організацій», яка затверджена Наказом Мінфіну від 30.11.1999 р. за № 291 (далі за текстом – Інструкція № 291), призначений рахунок 40 «Зареєстрований (пайовий) капітал».

За кредитом рахунку 40 «Зареєстрований (пайовий) капітал» відображається збільшення зареєстрованого і пайового капіталу, а також надходження внесків до оголошеного, але ще не зареєстрованого статутного капіталу, за дебетом - його зменшення (вилучення).

Рахунок 40 «Зареєстрований (пайовий) капітал» має такі субрахунки:

- ✓ 401 «Статутний капітал»;
- ✓ 402 «Пайовий капітал»;
- ✓ 403 «Інший зареєстрований капітал»;
- ✓ 404 «Внески до незареєстрованого статутного капіталу».

На субрахунку 401 «Статутний капітал» відображається статутний капітал господарських товариств, державних і комунальних підприємств. За кредитом субрахунку 401 «Статутний капітал» відображається збільшення статутного капіталу, за дебетом - його зменшення (вилучення). Сальдо на цьому субрахунку повинно відповідати розміру статутного капіталу, який зафіксовано в установчих документах підприємства. Аналітичний облік статутного капіталу ведеться за видами капіталу за кожним засновником, учасником, акціонером тощо.

Рахунок 40 «Зареєстрований (пайовий) капітал» кореспондує

№ рих.	ш дебетом з кредитом рахунків:	№ рах.	за кредитом з дебетом рахунків:
30	"Готівка"	11	"Інші необоротні матеріальні активи"
31	"Рахунки з банках"	12	"Нематеріальні активи"
42	"Додатковий капітал"	14	"Довгострокові фінансові інвестиції"
44	"Інерозподілені прибутки (непокриті збитки)"	15	"Капітальні інвестиції"
45	"Вилучений капітал"	16	"Довгострокові біологічні активи"
46	"Неоплачений капітал"	20	"Виробничі запаси"
67	"Розрахунки з учасниками"	21	"Поточні біологічні активи"
		22	"Малоцінні та швидкозношувані предмети"
		28	"Товари"
		30	"Готівка"
		31	"Рахунки в банках"
		35	"Поточні фінансові інвестиції"
		41	"Капітал у дооцінках"
		42	"Додатковий капітал"
		43	"Резервний капітал"
		44	"Інерозподілені прибутки (непокриті збитки)"
		46	"Неоплачений капітал"
		50	"Довгострокові позики"
		60	"Короткострокові позики"
		63	"Розрахунки з постачальниками та підрядниками"
		66	"Розрахунки за виплатами працівникам"

	67	"Розрахунки з учасниками"
	68	"Розрахунки за іншими операціями"

Для узагальнення інформації про зміни у складі неоплаченого капіталу підприємства в бухгалтерському обліку нормами Інструкція № 291 призначений Рахунок 46 «Неоплачений капітал».

За дебетом рахунку відображається заборгованість засновників (учасників) господарського товариства за внесками до статутного капіталу підприємства, за кредитом - погашення заборгованості за внесками до статутного капіталу.

Аналітичний облік неоплаченого капіталу ведеться за видами розміщених неоплачених акцій (для акціонерних товариств) та за кожним засновником (учасником) підприємства.

Рахунок 46 «Неоплачений капітал» кореспондує:

<i>М рах.</i>	<i>за дебетом з кредитом рахунків:</i>	<i>М рах.</i>	<i>за кредитом з дебетом рахунків:</i>
30	"Готівка"	10	"Основні засоби"
31	"Рахунки в банках"	12	"Нематеріальні активи"
40	"Зареєстрований (пайовий) капітал"	14	"Довгострокові фінансові інвестиції"
42	"Додатковий капітал"	15	"Капітальні інвестиції"
45	"Вилучений капітал"	16	"Довгострокові біологічні активи"
74	"Інші доходи"	20	"Виробничі запаси"
		21	"Поточні біологічні активи"
		22	"Малочінні та швидкозношувані предмети"
		28	"Товари"
		30	"Готівка"
		31	"Рахунки в банках"
		34	Виключено
		35	"Поточні фінансові інвестиції"
		40	"Зареєстрований (пайовий) капітал"
		42	"Додатковий капітал"
		50	"Довгострокові позики"
		51	"Довгострокові векселі видані"
		52	"Довгострокові зобов'язання за облігаціями"
		60	"Короткострокові позики"
		62	"Короткострокові векселі видані"
		63	"Розрахунки з постачальниками та підрядниками"
		64	"Розрахунки за податками й платежами"
		66	"Розрахунки за виплатами працівникам"
		67	"Розрахунки з учасниками"
		68	"Розрахунки за іншими операціями"
		97	"Інші витрати"

Таким чином, внесок засновників (учасників) до статутного фонду/капіталу господарського товариства у вигляді довгострокового біологічного активу, згідно Інструкції № 291, відображається в бухгалтерському обліку наступним проведенням: Дт 16 – Кт 46, що свідчить

про погашення заборгованості засновників (учасників) за наповнення статутного фонду/капіталу.

Відповідно до частини сьомої статті 20 Бюджетного кодексу України, Постановою Кабінет Міністрів України від 15.07.2005 р. № 587 затверджений «Порядок використання коштів, передбачених у державному бюджеті для розвитку виноградарства, садівництва і хмелярства» (далі з текстом – Постанова № 587).

Цей Порядок визначає механізм використання коштів, передбачених у державному бюджеті за програмою «Державна підтримка розвитку хмелярства, закладення молодих садів, виноградників та ягідників і нагляд за ними».

Пунктом 5 Постанови № 587 передбачено: бюджетні кошти надаються суб'єктам господарювання, які займаються виноградарством, садівництвом і хмелярством (далі - суб'єкти господарювання), незалежно від їх організаційно-правової форми та форми власності для компенсації здійснених у поточному бюджетному році витрат (без урахування сум податку на додану вартість) за напрямками, серед яких:

- ✓ проведення робіт із закладення насаджень, догляду за ними до вступу у плодоношення (проектні роботи, підготовка ґрунту та посадка, догляд за насадженнями, спорудження шпалери, встановлення систем краплинного зрошення) та придбання матеріалів, необхідних для проведення таких робіт, - у межах затверджених Мінагрополітики нормативів витрат на 1 гектар, що визначаються з урахуванням зони закладення насаджень, схеми посадок та інших технологічних особливостей, а також витрат з виконання відповідних робіт;
- ✓ придбання садивного матеріалу плодово-ягідних культур, винограду та хмелю (до 80 відсотків здійснених у поточному та попередньому бюджетних роках витрат без урахування сум податку на додану вартість), але не більше встановлених Мінагрополітики нормативів за умови закладення насаджень у поточному році.

Витрати, які підлягають компенсації, визначаються згідно з відповідним положенням (стандартом) бухгалтерського обліку.

Згідно Наказу Державного комітету з питань технічного регулювання та споживчої політики від 11.10.2010 р. № 457 «Класифікація видів економічної діяльності ДК 009:2010», вирощування ягід, горіхів, інших фруктів відноситься до вирощування багаторічних культур в сільському господарстві.

Відповідно до 5.1.8 Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затвердженого Наказом Мініну від 27.04.2000 р. за № 92 (далі за текстом – П(С)БО 7), багаторічні насадження та плодоносні рослини, для цілей бухгалтерського відносяться до групи «Основні засоби».

Одночасно, засади формування у бухгалтерському обліку інформації про біологічні активи і про одержані в процесі їх біологічних перетворень додаткові біологічні активи й сільськогосподарську продукцію та розкриття інформації про них у фінансовій звітності облік передбачаються нормами Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 30 «Біологічні активи», що затверджене наказом Мініну від 18.11.2005 р. № 790 (далі за текстом - П(С)БО 30).

Щодо визначення вартості багаторічних насаджень та плодоносні рослини слід зазначити, що згідно п. 7 П(С)БО 30, придбаний (одержаний) біологічний актив зараховується на баланс підприємства за первісною вартістю, яка визначається відповідно до Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби» або Положення (стандарту) бухгалтерського обліку 9 «Запаси».

Як вбачається, для визначення первісної вартості багаторічних культур в сільському господарстві для цілей відображення їх в бухгалтерському обліку не залежно від того чи це багаторічні насадження та плодоносні рослини в розумінні П(С)БО 7, або - біологічні активи в розумінні П(С)БО 30, застосовується єдина методика, передбачена нормами П(С)БО 7.

Згідно п. 10 П(С)БО 7, первісною вартістю основних засобів, що внесені до статутного капіталу підприємства, визнається погоджена засновниками (учасниками) підприємства їх справедлива вартість з урахуванням витрат, передбачених пунктом 8 Положення (стандарту) 7.

Пунктом 8 П(С)БО 7 передбачено, що первісна вартість об'єкта основних засобів складається з таких витрат:

- ✓ суми, що сплачують постачальникам активів та підрядникам за виконання будівельно-монтажних робіт (без непрямих податків);
- ✓ реєстраційні збори, державне мито та аналогічні платежі, що здійснюються в зв'язку з придбанням (отриманням) прав на об'єкт основних засобів;
- ✓ суми ввізного мита;
- ✓ суми непрямих податків у зв'язку з придбанням (створенням) основних засобів (якщо вони не відшкодовуються підприємству/установі);
- ✓ витрати зі страхування ризиків доставки основних засобів;

- ✓ витрати на транспортування, установку, монтаж, налагодження основних засобів;
- ✓ інші витрати, безпосередньо пов'язані з доведенням основних засобів до стану, у якому вони придатні для використання із запланованою метою.

Таким чином, первісна вартість біологічних активів, визначена відповідно до вимог п. 10 П(С)БО 7 та отриманих/придбаних суб'єктом господарювання в якості внеску до статутного фонду/капіталу, є його витратами на дату такого отримання/придбання.

При цьому, терміни «отримання»/«придбання» нормами законодавчих та нормативних актів, якими регулюється ведення бухгалтерського обліку, не розтлумачені.

Натомість в пп. 14.1.202 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України від 02.12.2010 р. № 2755-VI (далі з текстом – Податковий кодекс), приведені тлумачення терміну «продаж (реалізація) товарів» - будь-які операції, що здійснюються згідно з договорами купівлі-продажу, міни, поставки та іншими господарськими, цивільно-правовими договорами, які передбачають передачу прав власності на такі товари за плату або компенсацію незалежно від строків її надання.

Згідно ст. 85 Господарського кодексу України від 16.01.2003 р. № 436-IV (далі за текстом – Господарський кодекс) та ст. 115 Цивільного кодексу України від 16.01.2003 р. № 435-IV (далі за текстом – Цивільний кодекс), власником майна, переданого господарському товариству його засновниками і учасниками в якості внеску до статутного фонду/капіталу, є таке господарське товариство.

Таким чином, внесок майна до статутного фонду/капіталу господарського товариства для його засновників/учасників є продажем (реалізацією) товарів, а відповідно, його отримання - придбанням для такого господарського товариства.

Крім того, згідно пп. 14.1.81 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу придбання корпоративних прав в обмін на кошти або майно є інвестицією.

Корпоративні права, згідно пп. 14.1.90 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу, п. 1 ст. 167 Господарського кодексу, це права особи, частка якої визначається у статутному капіталі (майні) господарської організації.

В свою чергу інвестиції - господарські операції, які передбачають придбання основних засобів, нематеріальних активів, корпоративних прав та/або цінних паперів в обмін на кошти або майно.

Одним із видів інвестицій є прямі інвестиції - господарські операції, що передбачають внесення коштів або майна в обмін на корпоративні права, емітовані юридичною особою при їх розміщенні такою особою.

Як вбачається, операції по внесенню майна в обмін на корпоративні права, емітовані юридичною особою при їх розміщенні такою особою, відповідають терміну «продажу (реалізації) товарів», згідно пп. 14.1.202 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу, тобто, для засновників/учасників - є продажем, а для емітента корпоративних прав – придбанням.

Враховуючи вищевикладене, при внесенні до статутного фонду довгострокових біологічних активів, а саме саджанців волоського горіха для висадки молодого саду, у підприємств, згідно стандартів П(С)БУ 7 «Основні засоби», виникають витрати на придбання садивного матеріалу, які є підставою для застосування приписів Постанови № 587 від 15.07.2005 р.

ВИСНОВКИ

При внесенні до статутного фонду довгострокових біологічних активів, а саме саджанців волоського горіха для висадки молодого саду, у підприємства, згідно стандартів П(С)БУ 7 «Основні засоби», виникають витрати на придбання садивного матеріалу, які є підставою для застосування приписів Постанови № 587 від 15.07.2005 р.

Судовий експерт

Петренко Н.Б.

Примітка: разом з Висновком експертного дослідження від 05.02.2019 р. № 05.02.2019-1 повертаються матеріали, надані на дослідження в 1-й папці.

Судовий експерт

Петренко Н.Б.

Звіт з надання впевненості

ТОВ «УКРАЇНСЬКИЙ ВОЛОСЬКИЙ ГОРІХ»

1. Назва клієнта, предмет завдання та його зазначення

Ми провели роботу відповідно до договору № 22/У від 31.10.2018.

Метою нашого завдання є отримання обґрунтованої впевненості, що інформація про предмет завдання не містить суттєвих викривлень.

Відповідно до МСЗНВ 3000 завдання з надання впевненості не є аудитом.

Предметом нашого завдання є підтвердження формування статутного капіталу, а саме правомірності та точності відображення господарських операцій по придбанню садівного матеріалу згідно стандартів ПСБУ та Постанови № 587 від 15.07.2005р. (при внесенні до статутного фонду довгострокових біологічних активів, а саме саджанців волоського горіха для висадки молодого саду).

Ми провели роботу стосовно окремої області фінансової звітності відповідно до предмету договору. Договір укладений з компанією ТОВ «Український Волоський Горіх». При виконанні завдання з надання впевненості згідно МСЗНВ 3000, ми обмежувались тільки тим рівнем впевненості, який вказаний в стандарті. Стандарт застосовується для завдань, які не є аудитами, оглядами історичної інформації, а також погодженими процедурами.

2. Назва клієнта, предмет завдання та зазначення

Ми дотримувались вимог незалежності та інших етичних вимог, викладених в Кодексі етики професійних бухгалтерів, затвердженому Радою з Міжнародних стандартів етики для бухгалтерів, який ґрунтується на фундаментальних принципах чесності, об'єктивності, професійної компетентності та належної ретельності, конфіденційності та професійної поведінки.

3. Відповідальність управлінського персоналу та тих, кого наділено відповідними повноваженнями

Управлінський персонал несе відповідальність за правдивість та повноту